

EEN KLIK EN GE STAAT ER OP

Er was eens 40.000 jaar geleden....

Een jonge Neanderthaler die op een middag thuis kwam in de ouderlijke grot en hij stelde vast dat er niemand thuis was , de sleutel lag onder .....

Neenee , grapje , dat is nu .

In de schijn van het brandende hout zag hij op één van de grotwanden iets staan . Door er voldoende lang naar te kijken zag hij dat de met houtskool aangebrachte figuur leek op een 'reuzenhert' met een speer door de hals . Door lang na te denken kon hij een verband leggen : “ *ze waren gaan jagen !* “ .

Bij deze was de “ *visuele communicatie* “ uitgevonden. Bij toeval , maar zoals de meeste uitvindingen . Wat later hoorde hij buiten lawaai , het was zijn pa die wat meesleepte en hij dacht “ *haha , straks lekker hertenvlees* “ ....

Maar de waarheid was anders , het was zijn ma die hij aan haar haren binnen sleepte , Ja toen was dat zo , handje in handje was voor later , veel later . De mensen van toen waren nomaden die meetrokken met hun voedselbanken en

zodoende werden grottekeningen over zowat het ganse continent ' *het normale* '. Meer nog , ze werden steeds meer waarheidsgetrouw en zelfs kleurrijker . De ' *beeldende kunst* ' was niet meer te stuiten en sloot aan bij de evolutie in de geschiedenis . Het werd een ambacht van schilders , schrijvers en beeldhouwers die een ongelooflijk erfgoed produceerden. Allemaal mensen die hun vak beheersten en de mens konden raken in hun bovenkamer .

Op het ogenblik dat men niet meer goed wist wat men zag en de verbeelding nog de enige redding was noemde men het ' *kunst* ' .

Ook de wetenschap stond niet stil en in 1826 ontdekte een zekere Nicéphore Niépco dat men een beeld kon vastleggen op een gevoelige plaat.

Een **foto** maken dus !

Hij belegde een glas met Syrisch asphalt , richtte deze naar een openstaande raam dat uitgaf op de tuin en liet deze 8 uur belichten . Na de nodige chemische handelingen was de ' *eerste foto ooit* ' geboren . De ganse wereldindustrie zette alles op alles om van deze uitvinding een goudmijn te maken . Na veel tussenstappen met boxen en lenzen bracht de Amerikaanse " Eastman Company " de eerste mobiele camera op de markt en noemde hem " KODAK " een woord dat na tijd iedereen kende en ook het product daar achter.

De goudmijn was aangeboord en van de gevoelige plaatjes die alleen in de fotowinkel konden behandeld worden ging men al vlug naar de filmrollekes . De fotografie in al zijn toepassingen werd een instrument dat zich op alle vlakken

liet gebruiken en misbruiken . Na de komst van de film in zwart-wit en later in kleuren was een “ Kodak “ in huis hebben een ‘must’ . Onbewust zeker één van de grootste uitvindingen van ‘ *pa de Neanderthaler*’ .

Tegenwoordig is iedereen ‘ fotograaf ‘ met de komst van het ‘ digitale tijdperk ‘ . De perfectie is zeer groot maar de ziel is er uit want de mooiste foto volgens mij is nog deze die uit de denkwijze en het vakmanschap van de fotograaf komt , de stielman !

Wie onder jullie heeft geen trouwalbum of een stapel foto-albums van familie , feesten en reizen ? Hoeveel Kodakskes zijn er al gepasseerd in het verleden ? Uw eerste foto in uwen bloten op een schapvelleke , later op een groot schapenvel voor de open haard met uw lief , hoho .

De foto’s aan de tafel op de trouwfeesten ,iets later op de dansvloer en veel later de zatte nonkel op de tafel met zijn schoonzuster. Ambras! Overal en altijd is er wel een ‘klik’ te horen en ge staat er op ! Allemaal ‘ PA ‘ zijn schuld!

Neenee , we zouden het missen !

Freddy , ‘Fredje’ voor de vrienden is 12 jaar en alles wordt in gereedheid gebracht voor zijn nakende plechtige communie . Zijn eerste kostuum met lange broek wordt opgemeten bij de plaatselijke kleermaker die rare vragen stelt over ‘links’ en ‘rechts’ en de kans is groot dat ge met 2 of meer zijt met hetzelfde kostuum .

Oma komt aandraven met een kerkboek die meer lijkt op de ' *Dikke van Daele* ' verpakt in leder . De andere oma geeft een wit geborduurd doekje om de kerkboek in te dragen . Lederen handschoenen in mei ? Een wit hemd met een plastronneke dat de adem afsnijdt .

De bakker en brouwer krijgen bestellingen .....

Fredje heeft maar één wens : " *Laat deze dag zo vlug mogelijk voorbij zijn !*" .

Op zondag 8 mei gaat hij met ma en pa naar de kerk en heeft al twintig maal de opmerking gehoord van ma : " *maakt he nie vuil zulle en geen zotte dingen in de messe en verliest de wit doekske van mémé niet en ....*" . Pa krijgt ook zijn beurt en ma zegt dat hij niet te veel mag loeren naar de moeders van de andere communicanten. Ja man !

Aan de kerk worden ze aangeklampt door een vreemde man in kostuum en hoed en deze vraagt of hij een foto van hen mag nemen aan de kerkmuur . Na wat complimentjes zegt ma " ja " en staan ze als trio te kijken in de lens van zijn toestel . Hij zegt : " *Stil staan en lachen* " en " *klik*", ze staan er op .

Die eerste ' **KLIK** ' is blijven rondspoken in het hoofd van Fredje , hij wist plots wat hij later wou worden , ja ' **fotograaf** ' , zeker weten !!!

Op het feest tehuizen Fredje werd er stevig gesmuld , gedronken , gelachen en ruzie gemaakt en het feestvarkentje kreeg de gebruikelijke centjes toegestopt die ma direct afnam en zei " *'t Es veur op euw schoolspaarboekske* ' . Alleen zatte nonkel Pol had nog niets gelost en vroeg aan Fredje of hij iets anders wou dan geld .

Hij vertelde hem zijn droom om later fotograaf te worden en nonkel was direct mee en zei :” *Kleinen van mij krijgde nen kodak , moar ge moet nog een beetje geduld hen want ‘t schip moe nog toekomen , als ge begrijpt wa dak bedoele “* . Fredje wist dat Pol in de haven werkte en alles wat niet te groot of te zwaar was kon bij hem besteld worden .

Twee maand later kwam hij met het cadeau en wat voor één ! Een fototoestel dat leek op dit van de fotograaf aan de kerk. Kwaliteit met alles erop en eraan , geen schade, ook al was het tussen schip en kade gevallen . Overal waar ge Fredje zag , zag u ook zijn kodak .

Hij spaarde zijn zondaggeld en reed één maal per maand naar de buurgemeente waar fotograaf Ward een studio en winkel had en kocht de ene maal een filmrolleke , de volgende maand liet hij de foto's ontwikkelen , uniek voor een dertienjarige jongen half de jaren zestig . **Fredje Kodak** werd een begrip in het dorp en overal waar er iets te gebeuren stond dook ook hij op en 'klik , klik ...' Fotograaf Ward stond soms versteld van de foto's van Fredje , iedere twee maand werden die beter en beter . Hij stelde hem voor om op zaterdag te komen helpen in de studio en ontwikkelkamer en zo de stiel te leren want hij zag talent . Die vraag moest ge Fred maar éénmaal stellen . Hij leerde vliegensvlug en was een welgekomen hulp voor de oude Ward .

Op zijn vijftiende kreeg hij van hem een afgedankte vergroter en **FK** was gelanceerd . Hij verduisterde zijn kamer , installeerde een rode lamp en een slot op de deur . Vanaf dan was hij de dorpsfotograaf die regelmatig gevraagd werd om foto's te nemen op kampioenseesten en sportwedstrijden . Hij verdiende een mooi centje bij want twee dagen later kon hij de foto's al leveren . Zijn klikker stond niet stil in zo ver dat hij ook foto's van onvoorziene gebeurtenissen

mocht opsturen naar de redactie van “ *Het Volk* “ in de plaats van Ward die de jaren steeds meer en meer voelde knagen aan zijn oude knoken .

Een blikseminslag , slaande caféruzie, diefstal met inbraak , botsing ..... overal was Fredje als eerste bij door toedoen van de champetter die natuurlijk eiste van op iedere foto te staan.

Maar plots was er op een morgen een loeiende brandweerwagen die het ganse dorp wakker maakte . Fredje sprong op zijn fiets en reed naar de plaats van het onheil , de grote schuur van boer Slosse stond in lichterlaaie . En FK klikte en klikte, alles en alle ramptoeristen stonden er op .

Twee dagen later terug van dat, maar nu de stockruimte van het plaatselijke brouwerijtje . De stopselkes vlogen in het rond en FK ook , klik ..... .

De champetter geloofde niet meer in het toeval en sprak voor het eerst over brandstichting.

Maar wie was de pyromaan ??

Zondagmorgen zes uur , terug een rookpluim in het dorp: de voetbalkantine staat in brand!

De nonnen die naar de eerste mis gingen hadden het gemerkt en alarm geslagen . Er was nog nooit zoveel volk op het plein geweest en ‘klik , klik ..... Zeker brandstichting verkondigde de champetter die onder zijn voeten kreeg van de

burgemeester omdat er nog geen vooruitgang was in de brandstichtingszaken .
Onze rampfotograaf lag er ook wakker van en trachtte een verband te zoeken
tussen de branden .... en plots brandde de rode lamp onder zijn hersenpan : '
De foto's van de branden ' .

Hij legde ze allemaal naast elkaar en bekeek ze meerdere malen en ontdekte dat
er steeds een *onbekende man* op stond tussen de ramptoeristen , een
onverzorgde man met een grote snor en geruite vuile klak .

Hij legde zijn ontdekking voor aan zijn fotomodel de champetter en de zaak leek
voor de helft opgelost , hij kon de pyromaan zijn want ze komen altijd naar hun
werk kijken , hoho. Maar wat nu , dachten ze ?

De champetter bluste zijn warm gelopen hersens met een paar druppels , FK
dacht en dacht en plots terug de rode lamp ! “ *We gaan hem lokken en zelf
brand stichten. Hij zal verbaasd zijn dat hij concurrentie heeft en komen kijken ,
zeker weten !!*” .

Zaterdagmorgen 7h , terug brandweersirenes in het dorp . In een boerenslag
staat een boerenkar gevuld met stro in brand . De vlammen zijn meters hoog .
De supporters zijn terug op post en FK ook maar nu met een andere reden .
De champetter zit met twee collega's verscholen achter de struiken .

Nog voor de brandweermannen hun eerste slang in dienst zetten ziet FK door zijn lens een man naderen per fiets en deze beantwoordt aan alles wat hij zag op de foto's .

Hij doet teken naar de pakkemannen en nog voor de vermeende pyromaan goed en wel van zijn fiets is hebben ze hem al te pakken . Nog voor één van de drie wetsdienaars een vraag kan stellen roept de man : *“Mee dienen brand hebbe ‘ k ik niets te maken! Allee een boerenkar! Wa nen amateur “* .

Getuigen genoeg want iedereen heeft het gehoord . Na een foto van de drie champetters met hun buit wordt de pyromaan ondervraagd en kan hij niet meer ontkennen want hij heeft in een waan van boosheid en frustratie al genoeg gezegd . Hij was niet de eerste en niet de laatste !

Een paar dagen later staat het verhaal met de nodige foto's in de kranten en heeft FK bewezen dat een foto de werkelijkheid vastlegt voor lang of altijd . Later nam hij de zaak over van zijn leermeester Ward en noemde van toen af ‘ *Mijnheer Kodak ‘* .

U merkt het dat dromen niet altijd bedrog zijn als ge er maar blijft in geloven en er voldoende voor doet om ze te doen slagen .

Ik droomde er altijd van dat ik schrijver zou worden van moordverhalen en misdaadromans. Niet dus !

Eén reden : ik had lid moeten worden van de maffia en niet van een vinkenmaatschappij .

Maar eerlijk gezegd zitten daar ook deugnetjes genoeg om een verhaal over te schrijven. Volgende week gaat het over ..... , hoho.